
618

Besluit van 5 december 2005, houdende vaststelling van een inkomensbesluit voor de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (Inkomensbesluit Wet WIA)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, van 13 juli 2005, directie Sociale Verzekeringen, nr. SV/F&W/05/52295;

Gelet op de artikelen 52, vijfde lid, 60, vijfde lid, en 61, tiende lid, van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen;

De Raad van State gehoord (advies van 3 augustus 2005, no. W12.05.0319/IV);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, van 28 november 2005, directie Sociale Verzekeringen, nr. SV/AL/05/61774;

Hebben goedgevonden en verstaan:

§ 1. Begripsbepalingen

Artikel 1. Algemeen

In dit besluit wordt verstaan onder:

- a. Wet WIA: de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen;
- b. loondervingsuitkeringen:
  - 1°. uitkeringen op grond van de Werkloosheidswet;
  - 2°. uitkeringen op grond van de Ziektewet;
  - 3°. hetgeen wordt genoten op grond van artikel 629 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek of de bezoldiging op grond van artikel 76a van de Ziektewet;
  - 4°. uitkeringen op grond van de artikelen 6, 51 en 131 van de Algemene pensioenwet politieke ambtsdragers;
  - 5°. uitkeringen bij ziekte of werkloosheid op grond van een regeling welke geldt voor personen die op grond van artikel 6, eerste lid, onderdeel a of onderdeel b, van de Ziektewet onderscheidenlijk artikel 6, eerste lid, onderdeel a of onderdeel b, van de Werkloosheidswet, niet ingevolge die wet verzekerd zijn;
  - 6°. uitkeringen ingevolge een regeling voor vervroegde uittreding of een pensioenregeling als bedoeld in artikel 32aa onderscheidenlijk artikel 18 van de Wet op de loonbelasting 1964;

7°. uitkeringen op grond van de wetgeving van de Nederlandse Antillen, Aruba, een andere Mogendheid of een volkenrechtelijke organisatie die naar aard en strekking overeenkomen met de uitkeringen, bedoeld onder 1° tot en met 6°;

c. aangiftetijdvak: het tijdvak van vier weken dan wel een maand waarop de aangifte waarop de ingehouden loonbelasting wordt afgedragen betrekking heeft;

d. verlof: een tussen de werkgever en werknemer voor een gedeelte of het geheel van de arbeidstijd overeengekomen verlof, waarin de werknemer geen arbeid jegens de werkgever verricht.

§ 2. Inkomen uit arbeid

Artikel 2. Hoofdregel inkomen uit arbeid

1. Voor de toepassing van de artikelen 52, vierde lid, 60, eerste lid, aanhef en onderdeel a, en 61, negende lid, van de Wet WIA wordt onder inkomen uit arbeid in het bedrijfs- en beroepsleven verstaan:

a. het loon in de zin van artikel 16 van de Wet financiering sociale verzekeringen voor de werknemer in de zin van die wet met uitzondering van degenen waarvan op grond van artikel 21 van die wet geen premies voor de werknemersverzekeringen worden geheven;

b. het loon in de zin van de Wet op de loonbelasting 1964, voorzover de verzekerde geen werknemer is als bedoeld in onderdeel a;

c. het belastbaar loon of het belastbaar resultaat uit overige werkzaamheden, bedoeld in paragraaf 3.3.1 onderscheidenlijk paragraaf 3.4.1 van de Wet inkomstenbelasting 2001, voorzover de verzekerde geen werknemer is als bedoeld in de onderdelen a en b;

d. de belastbare winst uit onderneming, bedoeld in paragraaf 3.2.1 van de Wet inkomstenbelasting 2001, vermeerderd met de ondernemersaftrek, bedoeld in artikel 3.74 van die wet, met dien verstande dat de bestanddelen van de winst, bedoeld in artikel 3.78, derde lid, onderdelen a, b en c, van die wet, niet geacht worden te behoren tot de winst.

2. Indien de berekening van het resultaat uit overige werkzaamheden, bedoeld in het eerste lid, onderdeel c, of de winst, bedoeld in het eerste lid, onderdeel d, leidt tot een negatief bedrag, wordt het resultaat onderscheidenlijk de winst op nihil gesteld.

Artikel 3. Algemene beperking inkomen uit arbeid

1. In afwijking van artikel 2, eerste lid, onderdelen a en b, wordt loon uit vroegere dienstbetrekking in de zin van de Wet op loonbelasting 1964 niet als inkomen uit arbeid in het bedrijfs- en beroepsleven beschouwd.

2. In afwijking van artikel 2, eerste lid, onderdeel b, wordt niet als inkomen uit arbeid in het bedrijfs- en beroepsleven beschouwd:

a. een vergoeding voor de inkomensafhankelijke bijdrage als bedoeld in artikel 46 van de Zorgverzekeringswet;

b. de eindheffingsbestanddelen, bedoeld in artikel 31, eerste lid, onderdelen b tot en met h, van de Wet op de loonbelasting 1964.

Artikel 4. Inkomen uit arbeid voor de toepassing van de artikelen 52, vierde lid, en 61, negende lid, van de Wet WIA

1. Voor de toepassing van de artikelen 52, vierde lid, en 61, negende lid, van de Wet WIA wordt in aanvulling op of in afwijking van artikel 2, eerste lid:

a. als inkomen uit arbeid in het bedrijfs- en beroepsleven beschouwd het loon of de inkomsten die ten grondslag liggen aan een recht op loondervingsuitkering of die werden genoten in de kalendermaand voor de aanvang van het verlof;

b. niet als inkomen uit arbeid in het bedrijfs- en beroepsleven beschouwd het loon of de inkomsten die door de verzekerde worden genoten indien hij tegelijkertijd uit hoofde van dezelfde arbeidsrelatie loon of inkomsten als bedoeld in onderdeel a ontvangt.

2. Bij het bepalen van de hoogte van de arbeidsongeschiktheidsuitkering wordt, indien sprake is van een verkorte wachttijd als bedoeld in artikel 23, zesde lid, van de Wet WIA, geen rekening gehouden met het loon dat door de werkgever wordt betaald.

Artikel 5. Inkomen uit arbeid voor de toepassing van artikel 60, eerste lid, van de Wet WIA

Voor de toepassing van artikel 60, eerste lid, aanhef en onderdeel a, van de Wet WIA wordt in aanvulling op of in afwijking van artikel 2, eerste lid:

a. als inkomen uit arbeid in het bedrijfs- en beroepsleven beschouwd:

1°. het loon of de inkomsten die ten grondslag liggen aan een recht op uitkering in verband met vorstwerkloosheid als bedoeld in artikel 18 van de Werkloosheidswet of werkloosheid die uitsluitend het gevolg is van verkorting van de werktijd, waarvoor op grond van artikel 8, derde lid, van het Buitengewoon Besluit Arbeidsverhoudingen 1945 ontheffing is verleend;

2°. het loon of de inkomsten die ten grondslag liggen aan een loondervingsuitkering als bedoeld in artikel 1, onderdeel b, onder 2°, 3°, 5° en 7°, voorzover deze ziet op loonderving als gevolg van ziekte;

3°. het loon of de inkomsten die werden genoten in de kalendermaand voor de aanvang van verlof als bedoeld in de Wet arbeid en zorg;

b. niet als inkomen uit arbeid in het bedrijfs- en beroepsleven beschouwd het loon of de inkomsten die door de verzekerde worden genoten indien hij tegelijkertijd uit hoofde van dezelfde arbeidsrelatie loon of inkomsten als bedoeld in onderdeel a ontvangt.

§ 3. Bepaling van het inkomen

Artikel 6. Bepaling inkomen uit arbeid

1. Het inkomen uit arbeid uit het bedrijfs- en beroepsleven is het tot een bedrag per kalendermaand herleide inkomen.

2. Bij de toepassing van het eerste lid wordt voorzover sprake is van loon als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdelen a en b, het loon door de werknemer geacht te zijn genoten in het aangiftetijdvak waarover de werkgever of de inhoudingsplichtige van dat loon opgave heeft gedaan.

3. Bij de toepassing van het eerste lid kan op basis van een geschat inkomen een gemiddeld genoten inkomen per kalendermaand worden bepaald, waarna per periode van ten hoogste twaalf kalendermaanden een herberekening plaatsvindt.

4. Het UWV kan bij de bepaling van het inkomen artikel 3, eerste lid, van het Besluit dagloonregels werknemersverzekeringen overeenkomstig toepassen, waarbij in plaats van een refertejaar, kalendermaand wordt gelezen.

5. Indien een loondervingsuitkering wordt geweigerd in verband met enig handelen of nalaten van betrokkene dat hem redelijkerwijs kan worden verweten, of het recht op een loondervingsuitkering als bedoeld in artikel 1, onderdeel b, onder 3° gedeeltelijk ontbreekt dan wel de betaling daarvan is opgeschort door toepassing van artikel 629 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek onderscheidenlijk artikel 76b, eerste tot en met derde lid, of 76c van de Ziektewet, wordt voor de toepassing van dit besluit de uitkering in aanmerking genomen als ware deze niet geweigerd.

6. Indien een loondervingsuitkering niet tot uitbetaling komt omdat deze niet is aangevraagd, wordt voor de toepassing van dit besluit de uitkering in aanmerking genomen als ware deze genoten.

7. Het UWV kan dit artikel buiten toepassing laten of daarvan afwijken voorzover toepassing, gelet op het belang dat dit besluit beoogt te beschermen zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard.

Artikel 7. Omrekening

1. De bij de toepassing van artikel 6 noodzakelijke omrekening in euro's van een niet in euro's uitgedrukt inkomen uit arbeid geschiedt met behulp van de door de Europese Centrale Bank geadviseerde wisselkoersen.

2. Een wijziging van een koers als bedoeld in het eerste lid beïnvloedt het op grond van artikel 6 vastgestelde inkomen niet, met dien verstande dat:

- a. bij wijziging van het inkomen uit arbeid, anders dan ten gevolge van de koersmutaties, een omrekening plaatsvindt; en
- b. ten minste eens per jaar een omrekening plaatsvindt.

Artikel 8. Inwerkingtreding

Dit besluit treedt in werking met ingang van 29 december 2005.

Artikel 9. Citeertitel

Dit besluit wordt aangehaald als: Inkomensbesluit Wet WIA.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 5 december 2005

Beatrix

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
A. J. de Geus

Uitgegeven de *achtste* december 2005

De Minister van Justitie,
J. P. H. Donner

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van artikel 25a, vijfde lid j° vierde lid, onder b van de Wet op de Raad van State, omdat het uitsluitend opmerkingen van redactionele aard bevat.

NOTA VAN TOELICHTING

Algemeen

1. Inleiding

Het onderhavige besluit definieert het begrip «inkomen uit arbeid» voor de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (Wet WIA). Het ligt in de bedoeling dit besluit uiteindelijk op te nemen in het nog te treffen Inkomensbesluit sociale verzekeringen en voorzieningen, waarin tevens de inkomensbesluiten op grond van de Algemene nabestaandenwet (ANW), de Algemene Ouderdomswet (AOW), de Toeslagenwet (TW), de Wet inkomensvoorziening ouderen en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werknemers (IOAW) en de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (IOAZ) zullen worden opgenomen. In verband met de noodzaak van een tijdige implementatie van de Wet WIA is deze materie in een separaat besluit geregeld dat bij de totstandkoming van het Inkomensbesluit sociale verzekeringen en voorzieningen zal worden ingetrokken.

Met het onderhavige besluit wordt zoveel mogelijk aangesloten bij de nieuwe mogelijkheden die ontstaan als gevolg van de inrichting van een polisadministratie bij het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV). In de polisadministratie worden vanaf 1 januari 2006 actuele dienstverbandgegevens geregistreerd. Door met het inkomensbegrip zoveel mogelijk aansluiting te zoeken bij de gegevens in de polisadministratie, wordt het voor het UWV mogelijk de door de werknemer opgegeven inkomensgegevens te controleren aan de hand van brongegevens. Hierdoor verbetert de rechtmatigheid van de uitkeringsvaststelling. Bovendien kan het UWV op termijn de uitkering in een groot deel van de gevallen vaststellen zonder uitvraag van inkomensgegevens te hoeven doen bij de werknemer. Als de werknemer geen inkomensgegevens meer hoeft door te geven, leidt dit tot een vermindering van de administratieve lasten voor burgers.

2. Relevantie inkomen uit arbeid voor de Wet WIA

De Wet WIA regelt dat een werknemer na 104 weken ziekte in aanmerking kan komen voor een uitkering vanwege arbeidsongeschiktheid, mits aan een aantal voorwaarden is voldaan. Daarbij wordt onderscheid gemaakt tussen enerzijds volledig en duurzame arbeidsongeschiktheid en anderzijds gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid. De werknemer die volledig en duurzaam arbeidsongeschikt is heeft ingevolge de Inkomensverzekering voor volledig en duurzaam arbeidsongeschikten (IVA; zie hoofdstuk 6 van de Wet WIA) aanspraak op een uitkering van 70% van het maandloon. Indien de volledig en duurzaam arbeidsongeschikte in een kalendermaand inkomen uit arbeid verwerft, wordt 70% van deze inkomsten verrekend met de IVA-uitkering.

De werknemer die gedeeltelijk arbeidsongeschikt is, heeft ingevolge de regeling Werkhervatting Gedeeltelijk Arbeidsgeschikten (WGA; zie hoofdstuk 7 van de Wet WIA) in beginsel eerst aanspraak op een loongerelateerde uitkering. Deze loongerelateerde WGA-uitkering wordt op dezelfde manier berekend als de IVA-uitkering.

Na afloop van de loongerelateerde periode, heeft de gedeeltelijk arbeidsongeschikte hetzij aanspraak op een loonaanvulling, hetzij aanspraak op een vervolguitkering. De gedeeltelijk arbeidsongeschikte heeft aanspraak op de (hogere) loonaanvulling, als hij met werken een inkomen verdient dat ten minste gelijk is aan 50% van de resterende verdien capaciteit

(*inkomenseis*). De hoogte van de loonaanvulling bedraagt hetzij 70% van het verschil tussen het maandloon en het inkomen uit arbeid, hetzij 70% van het verschil tussen het maandloon en de resterende verdiencapaciteit. Als de gedeeltelijk arbeidsgeschikte niet aan voornoemde inkomenseis voldoet, heeft hij aanspraak op de (lagere) WGA-vervolguitkering. De hoogte van deze WGA-vervolguitkering bedraagt een percentage van het wettelijke minimumloon. Dit percentage is hoger naarmate de betrokkene meer arbeidsongeschikt is.

Een aantal uitkeringen ingevolge de Wet WIA is dus mede afhankelijk van het inkomen uit arbeid dat de betrokkene in een kalendermaand verdient. Voorts is dit inkomen van belang om vast te stellen of de betrokkene voldoet aan de inkomenseis voor het recht op loonaanvulling.

3. Definitie inkomen uit arbeid: hoofdregel

Voor de definitie van inkomen uit arbeid wordt een rechtstreekse koppeling gelegd met het sociale verzekeringsloon, bedoeld in artikel 16 van de Wet financiering sociale verzekeringen, voor werknemers in de zin van de werknemersverzekeringen. Voor de overige werknemers wordt aangesloten bij het loon uit dienstbetrekking in de zin van de Wet op de loonbelasting 1964. Voor personen die hun arbeid niet in dienstbetrekking verrichten, wordt voor de definitie van inkomen uit arbeid aangesloten bij het belastbaar loon uit tegenwoordige arbeid, het belastbaar resultaat uit overige werkzaamheden en de belastbare winst uit onderneming, zoals dit in de Wet op de inkomstenbelasting 2001 is gedefinieerd.

Een directe koppeling aan het sociale verzekeringsloon en aan het fiscale loon brengt als voordeel met zich mee dat UWV gebruik kan maken van de gegevens in de polisadministratie voor de uitkeringsvaststelling. Dit betekent dat de rechtmatigheid van de uitbetaalde uitkeringen kan worden vergroot, doordat de vaststelling en controle van het uitkeringsrecht mogelijk wordt aan de hand van de brongegevens. Administratieve lasten van burgers kunnen in de toekomst worden verminderd, als de uitkeringsgerechtigde niet meer alle inkomenswijzigingen hoeft door te geven. Wel blijft het nodig om gegevens door te geven over de inkomsten die personen verdienen met hun arbeid die niet in dienstbetrekking wordt verricht, zoals met resultaat uit overige werkzaamheden en winst.

Verdere afstemming met het sociale verzekeringsloon en het fiscale loon biedt bovendien een duidelijker kader voor de uitleg van de inkomensbegrippen. Bij rechtsvragen over de reikwijdte van de inkomensbegrippen kan worden aangesloten bij de jurisprudentie met betrekking tot deze inkomensbegrippen.

4. Twee begrippen inkomen uit arbeid

Kort samengevat komt de regeling in het onderhavige besluit erop neer dat voor de Wet WIA twee begrippen «inkomen uit arbeid» worden gehanteerd. Het eerste begrip wordt gebruikt bij de berekening van de hoogte van de uitkeringen, bedoeld in de artikelen 52, eerste lid, en 61, eerste lid, van de Wet WIA. Dit begrip omvat naast het sociale verzekeringsloon en het loon uit dienstbetrekking (met uitzondering van het loon uit vroegere dienstbetrekking) en de winst uit bedrijf of zelfstandig beroep, het loon dat de betrokkene ontving voordat hij recht had op een loondervingsuitkering of voordat hij betaald of onbetaald verlof opnam. Het tweede begrip wordt gebruikt bij de vraag of de betrokkene voldoet aan de inkomenseis, bedoeld in artikel 60, tweede lid, van de Wet WIA. Dit begrip wijkt in die zin van het vorige begrip af dat het loon dat de betrokkene ontving voordat hij recht had op een uitkering

vanwege werkloosheid of voordat hij verlof opnam, niet wordt gerekend tot inkomen uit arbeid, behalve als de werkloosheidsuitkering wordt ontvangen vanwege vorstwerkloosheid of een vergunning voor werktijdverkorting dan wel het verlof wordt opgenomen op basis van de Wet arbeid en zorg.

5. Inkomen uit arbeid voor de berekening van de hoogte van de uitkeringen (artikel 4)

Voor de vaststelling van het inkomen uit arbeid voor de artikelen 52, vierde lid, en 61, negende lid, van de Wet WIA blijft een loondervingsuitkering buiten beschouwing. In de artikelsgewijze toelichting op artikel 1 wordt uiteengezet wat in dit verband onder een loondervingsuitkering wordt verstaan. In plaats van de loondervingsuitkering wordt het loon dat de betrokkene ontving vóór het recht op uitkering tot het inkomen uit arbeid gerekend.

De reden daarvoor wordt met een voorbeeld geïllustreerd.

Neem iemand met een loongerelateerde WGA-uitkering die daarnaast een dienstbetrekking heeft. Als hij ziek wordt maakt hij aanspraak op een uitkering op grond van de Ziektewet (ZW), óf wel omdat hij verzekerd is ingevolge artikel 4 of 5 van de ZW («vangnet»), óf wel vanwege artikel 29b van de ZW (no risk polis). In beide gevallen kan de ZW-uitkering 70% van het dagloon bedragen. Als de ZW-uitkering in plaats van het onderliggende loon wordt aangemerkt als inkomen uit arbeid, zou de betrokkene in feite een hogere uitkering dan 70% van zijn laatstverdiende loon ontvangen. Zie het volgende cijfervoorbeeld.

Stel dat het WGA-dagloon van een gedeeltelijk arbeidsgeschikte € 100 is. Neem voorts aan dat hij daarnaast een dienstbetrekking heeft waarin hij € 40 per dag aan loon verdient. Zijn loongerelateerde WGA-uitkering bedraagt derhalve $0,7 * (\text{€ } 100 - \text{€ } 40) = \text{€ } 42$ per dag. Vervolgens wordt de betrokkene ziek. Omdat zijn dagloon € 40 is, ontvangt hij – vanwege de no risk polis of artikel 4/5 ZW – een ZW-uitkering van € 28 per dag ($= 0,7 * \text{€ } 40$). Omdat dit ziekgeld niet als inkomen uit arbeid wordt aangemerkt, zou daarnaast zijn loongerelateerde WGA-uitkering moeten worden verhoogd. Om dit te voorkomen zal nog steeds een bedrag van € 40 per dag als inkomen moeten worden aangemerkt voor de berekening van de WGA-uitkering. Dit doel kan niet worden bereikt door het ziekgeld aan te merken als «inkomen uit arbeid». Als «slechts» het ziekgeld als inkomen uit arbeid wordt aangemerkt, zou zijn loongerelateerde WGA-uitkering immers toch moeten worden verhoogd, namelijk van € 42 naar $0,7 * (\text{€ } 100 - \text{€ } 28) = \text{€ } 50,40$ per dag. Tijdens zijn ziekteperiode zou hij derhalve in plaats van € 40 per dag aan loon, vanwege zijn ziekte niet alleen € 28 per dag aan ziekgeld ontvangen maar ook een WGA-uitkering die € 8,40 ($= \text{€ } 50,40 - \text{€ } 42$) per dag hoger is dan voordat hij ziek werd. Anders gezegd, zijn loonverlies zou voor 91%, $(\text{€ } 28 + \text{€ } 8,40) / \text{€ } 40$, worden gedekt, terwijl het de bedoeling van de ZW – evenals van andere wettelijke loondervingsverzekeringen – is dat 70% van het loonverlies wordt gecompenseerd. Daarom wordt van degene met recht op ziekgeld, het onderliggende loon als inkomen uit arbeid aangemerkt. Dat brengt in het voorgaande voorbeeld mee dat de betrokkene € 28 per dag aan ziekgeld ontvangt en dat zijn WGA-uitkering ongewijzigd blijft tijdens de ziekteperiode.

Het bovenstaande geldt mutatis mutandis ingeval een gedeeltelijk arbeidsgeschikte een werkloosheidsuitkering, een uitkering of verminderde loonbetaling in verband met verlof of verminderde loonbetaling in verband met ziekte ontvangt naast zijn WGA-uitkering.

Dit brengt wel het volgende mee. Doordat het onderliggende loon wordt aangemerkt als «inkomen uit arbeid», moet niet tevens het eventuele loon dat de betrokkene verdient in de dienstbetrekking waarin hij ziek is geworden of waaruit hij (gedeeltelijk) werkloos is geworden, worden aangemerkt als «inkomen uit arbeid». Anders zou een dubbel-telling van loon plaatsvinden. Stel bijvoorbeeld dat de betrokkene in het vorige voorbeeld een arbeidsurenverlies van 50% lijdt in zijn dienstbetrekking naast zijn WGA-uitkering. Hij heeft dan niet alleen aanspraak op een WW-uitkering van € 14 per dag ($= 0,5 * 0,7 * € 40$), maar ook aanspraak op loon van € 20 per dag. Als dit loon nu, evenals het onderliggende loon van € 40 per dag, zou worden aangemerkt als «inkomen uit arbeid» zou zijn totale inkomen uit arbeid € 60 ($€ 40 + € 20$) in plaats van € 40 per dag zijn. Dat is uiteraard niet de bedoeling, want dat zou betekenen dat zijn loongerelateerde WGA-uitkering afneemt van € 42 naar € 28 per dag, $0,7 * (€ 100 - € 60)$ vanwege de gedeeltelijke werkloosheid uit de dienstbetrekking. Hetzelfde mag ook niet gebeuren als de gedeeltelijk arbeidsgeschikte die ziek wordt, daarnaast arbeid blijft verrichten bij zijn werkgever.

6. Inkomen uit arbeid voor de inkomenseis (artikel 5)

Het voorgaande geldt in beginsel niet voor de bepaling van het inkomen uit arbeid voor artikel 60, eerste lid, aanhef en onderdeel a van de Wet WIA. In dat geval wordt het loon dat de betrokkene verdiende voor het recht op loondervingsuitkering dan wel voordat hij verlof opnam, in beginsel niet als inkomen uit arbeid beschouwd. Het kan immers niet zo zijn dat de gedeeltelijk arbeidsongeschikte zijn loonaanvulling behoudt als hij werkloos wordt of verlof opneemt. Op dit beginsel wordt een uitzondering gemaakt voor de situaties dat de betrokkene een loondervingsuitkering vanwege ziekte, vorstwerkloosheid of werktijdverkorting ontvangt dan wel verlof opneemt op grond van de Wet arbeid en zorg.

Dit heeft de volgende reden: Als het onderliggende loon niet zou worden aangemerkt als inkomen, zou een gedeeltelijk arbeidsgeschikte zijn recht op loonaanvulling verliezen op het moment dat hij ziek wordt. Hij verwerft dan immers geen of minder loon, waardoor hij niet meer aan de inkomenseis voldoet. Ook dit kan met het voorgaande voorbeeld worden toegelicht. Stel dat de betrokkene een resterende verdien-capaciteit van € 40 per dag heeft. Na de loongerelateerde uitkering, komt hij in aanmerking voor een loonaanvulling, omdat zijn inkomen van € 40 hoger is dan de helft van zijn resterende verdien-capaciteit. Deze loonaanvulling bedraagt € 42 per dag ($0,7 * (€ 100 - € 40)$). Als hij nu ziek wordt, ontvangt hij – vanwege de no risk polis of artikel 4/5 ZW – een ZW-uitkering van € 28 per dag ($= 0,7 * € 40$). Als het onderliggende loon niet zou worden aangemerkt als inkomen uit arbeid, zou hij zijn recht op loonaanvulling verliezen, omdat hij niet langer voldoet aan de inkomenseis. Daarom wordt het loon dat de betrokkene zou hebben verdiend als hij niet ziek was geweest, aangemerkt als inkomen uit arbeid.

Bovenstaande redenering geldt ook ingeval een gedeeltelijk arbeids-geschikte loondoorbetaling of een andere uitkering wegens ziekte ontvangt naast zijn WGA-uitkering dan wel verlof opneemt op basis van de Wet arbeid en zorg.

7. Adviezen

Het wetstechnisch commentaar van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV) heeft tot een aantal wijzigingen van het besluit geleid. Het loon op grond van artikel 16 van de Wet financiering sociale verzekeringen is toegevoegd in artikel 2 van het onderhavige

besluit. Hierdoor kan het UWV het inkomen uit arbeid voor werknemers in de zin van de werknemersverzekeringen in veel gevallen vaststellen op basis van de gegevens in de polisadministratie, zonder dat hierop een correctie hoeft plaats te vinden. Daarnaast is er nu voor gekozen om in alle gevallen van betaald of onbetaald verlof, het loon dat de betrokkene ontving voor dat verlof aan te merken als inkomen uit arbeid, althans bij de berekening van de hoogte van de IVA-uitkering, de loongerelateerde WGA-uitkering en de loonaanvulling. Bij de vraag of iemand genoeg verdient om in aanmerking te komen voor de loonaanvulling, gebeurt dit laatste alleen als de betrokkene verlof opneemt op grond van de Wet arbeid en zorg.

De Inspectie werk en inkomen (IWI) heeft verschillende opmerkingen van redactionele, technische en inhoudelijke aard gemaakt.

Alle opmerkingen van de IWI hebben tot wijziging van het besluit geleid, waardoor het leesbaarder, transparanter, preciezer en vollediger is geworden.

Artikelsgewijs

Artikel 1

Voor de artikelen 52, vierde lid, en 61, negende lid, van de Wet WIA wordt onder meer het loon dat ten grondslag ligt aan een loondervingsuitkering vanwege ziekte, werkloosheid of vervroegde uittreding niet als inkomen uit arbeid aangemerkt. Onder een loondervingsuitkering wordt in dit verband verstaan:

1. Uitkeringen of verminderde loondoorbetaling vanwege ziekte.

Hiertoe behoren:

- Een uitkering op grond van de Ziektewet (ZW).
- Loondoorbetaling en bezoldiging vanwege ziekte (artikel 7:629 BW respectievelijk artikel 76a van de Ziektewet).
- Een uitkering bij ziekte op grond van een regeling die geldt voor personen die op grond van artikel 6, onderdelen a en b, van de ZW niet voor die wet zijn verzekerd. Dit betreft niet ZW-verzekerd overheids-personeel, militairen en vrijwilligers bij een gemeentelijke brandweer.
- Loondoorbetaling of een uitkering vanwege ziekte ingevolge de sociale zekerheidswetgeving van een ander land.

2. Uitkeringen vanwege werkloosheid. Hiertoe behoren:

- Een uitkering ingevolge de Werkloosheidswet (WW).
- Een uitkering bij werkloosheid op grond van een regeling die geldt voor personen die op grond van artikel 6, eerste lid, onderdelen a en b, van de WW niet voor die wet zijn verzekerd. Dit betreft niet WW-verzekerd overheids-personeel, militairen en vrijwilligers bij een gemeentelijke brandweer.
- Uitkeringen vanwege vervroegde uittreding of pensioen.
- Een uitkering bij werkloosheid ingevolge de sociale zekerheidswetgeving van een ander land.
- Een uitkering bij werkloosheid op grond van de artikelen 6, 51 of 131 van de Algemene pensioenwet politieke ambtsdragers.

Artikelen 2 en 3

In artikel 2 van het onderhavige inkomensbesluit is de hoofdregel voor de bepaling van het inkomen uit arbeid opgenomen. Artikel 3 regelt de algemene afwijkingen van artikel 2.

Het eerste lid, onderdeel a, van artikel 2, regelt dat voor werknemers in de zin van de Wet financiering sociale verzekeringen het inkomen uit arbeid gelijk is aan het socialeverzekeringsloon (het loon als bedoeld in

artikel 16 van de Wet financiering sociale verzekeringen). Het eerste lid, onderdeel b, van artikel 2 regelt dat voor de overige werknemers het inkomen uit arbeid gelijk is aan het fiscale loon (het loon als bedoeld in de Wet op de loonbelasting 1964). In het eerste lid, onderdelen c en d, wordt vervolgens geregeld dat het inkomen uit arbeid van degenen die geen arbeid verrichten als werknemer gelijk is aan het belastbare loon uit tegenwoordige arbeid, het belastbare resultaat uit overige werkzaamheden of de belastbare winst uit onderneming. Het tweede lid van artikel 2 regelt dat indien de berekende winst of het berekende resultaat negatief is, deze bedragen niet worden meegenomen bij de bepaling van het inkomen. Het is immers niet de bedoeling dat er in dat geval een toeslag op de uitkering wordt verstrekt.

Artikel 3, eerste lid, regelt dat loon uit vroegere dienstbetrekking wordt uitgezonderd van het sociale verzekeringsloon en het fiscale loon. Artikel 3, tweede lid, zondert eindheffingsbestanddelen en de vergoeding van de inhoudingsplichtige voor de inkomensafhankelijke bijdrage op grond van de Zorgverzekeringswet, uit van het fiscale loon. De tegemoetkoming van de inkomensafhankelijke bijdrage voor de Zorgverzekeringswet wordt uitgezonderd om te voorkomen dat personen beneden het sociale minimum uitkomen. De collectieve eindheffingsbestanddelen worden uitgezonderd omdat het niet de bedoeling is dat een werkgever of een uitvoeringsorgaan deze inkomensbestanddelen tot het individuele werknemersniveau zou moeten herleiden. De ratio van eindheffingsbestanddelen is immers juist om de administratieve lasten van werkgevers te beperken door werkgevers voor bepaalde inkomensbestanddelen niet te verplichten deze op individueel werknemersniveau te administreren.

Voor de hoofdregel van het inkomen uit arbeid kan in het merendeel van de gevallen worden uitgegaan van het sociale verzekeringsloon als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdeel a. Dit gegeven is beschikbaar in de polisadministratie en kan veelal gebruikt worden zonder dat daar een correctie op nodig is. Er is wel een correctie nodig als sprake is van een loondervingsuitkering.

Indien geen sprake is van een werknemer in de zin van de Wet financiering sociale verzekeringen, maar wel van een werknemer in de zin van de Wet op de loonbelasting 1964, kan ook gebruik worden gemaakt van de gegevens in de polisadministratie. Voor het inkomen uit arbeid kan dan gebruik worden gemaakt van het fiscale loon uit de witte tabel. Dit loon zal veelal moeten worden gecorrigeerd voor de vergoeding van de inhoudingsplichtige voor de inkomensafhankelijke bijdrage voor de Zorgverzekeringswet. Het inkomen uit arbeid zal in de praktijk met name op basis van het fiscale loon uit witte tabel worden vastgesteld als sprake is van directeur-grotaandeelhouders of meewerkende kinderen.

Het inkomen van zelfstandigen, resultaatgenieters of van werknemers die in het buitenland werkzaam zijn, is niet beschikbaar in de polisadministratie en zal bij de werknemers zelf uitgevraagd moeten worden.

Artikelen 4 en 5

In de artikelen 2 en 3 worden de inkomensbestanddelen genoemd die straks voor alle sociale verzekeringen worden aangemerkt als «inkomen uit arbeid». In artikel 4 worden de inkomensbestanddelen genoemd die specifiek voor de hoogte van de WIA-uitkering als «inkomen uit arbeid» worden aangemerkt, en in artikel 5 worden de inkomensbestanddelen genoemd die specifiek voor de inkomenseis voor het recht op loonaanvulling als «inkomen uit arbeid» worden aangemerkt.

De artikelen 4, eerste lid en 5 worden in paragraaf 5 en 6 van de algemene toelichting toegelicht.

Ter toelichting op het tweede lid van artikel 4 wordt nog het volgende opgemerkt. Bij ziekte kunnen zich verschillende situaties van samenloop voordoen tussen loondoorbetaling, ziekingeld en WIA-uitkering. De hoofdregel is dat loondoorbetaling en ziekingeld prevaleren boven (een verhoging van) de WIA-uitkering. Daarom wordt, zoals in het algemene deel is toegelicht, het loon dat de betrokkene ontving voordat hij ziek werd als inkomen uit arbeid voor de WIA beschouwd. Voornoemde hoofdregel kan met het volgende voorbeeld worden toegelicht. Een werknemer die ziek wordt, heeft eerst 104 weken aanspraak op loondoorbetaling van zijn werkgever. In dit geval is nog geen sprake van samenloop tussen loondoorbetaling en WIA-uitkering. Na die 104 weken eindigt de loondoorbetalingsplicht wegens ziekte en in plaats daarvan heeft de betreffende werknemer aanspraak op een WIA-uitkering. Als de betrokkene daarnaast gaat of blijft werken, wordt 70% van de inkomsten uit die dienstbetrekking verrekend met de WIA-uitkering zoals die zou bedragen bij niet-werken, te weten 70% van het dagloon. In dit geval is wel sprake van samenloop tussen loondoorbetaling en WIA-uitkering, maar niet wegens ziekte.

Dat laatste doet zich wel voor als de betreffende werknemer ziek wordt. Diens werkgever dient dan in beginsel 70% van het loon door te betalen. Daarnaast kan de werknemer ingevolge artikel 29b van de Ziektewet aanspraak hebben op ziekingeld. In dat geval kan de werkgever ingevolge artikel 7:629, vijfde lid, BW het loon verminderen met dit ziekingeld. De ziekmelding heeft geen invloed op de hoogte van de WIA-uitkering die de betrokkene ontvangt. Deze blijft door toepassing van artikel 4, eerste lid, van dit besluit ongewijzigd. Met andere woorden, loondoorbetaling en ziekingeld prevaleren boven een verhoging van de WIA-uitkering.

Op deze hoofdregel wordt door artikel 4, tweede lid, van dit besluit een uitzondering gemaakt. Ingevolge artikel 23, zesde lid, Wet WIA geldt een verkorte wachttijd als duidelijk is dat de zieke werknemer volledig en duurzaam arbeidsongeschikt is. In dat geval kan de wachttijd voor de IVA-uitkering worden verkort naar ten minste 13 weken. Dit betekent dat de zieke werknemer reeds na die verkorte wachttijd aanspraak heeft op een IVA-uitkering. Daarnaast heeft de werknemer, zolang nog geen 104 weken zijn verstreken, ook aanspraak op loondoorbetaling. Ingevolge voornoemde hoofdregel zou deze prevaleren, waardoor de hoogte van de IVA-uitkering nul zou bedragen. Dit is uiteraard niet de bedoeling. Daarom wordt voor deze situatie een uitzondering gemaakt in die zin dat in dit geval de IVA-uitkering prevaleert boven de loondoorbetaling. Ingevolge artikel 7:629, vijfde lid, BW kan de werkgever het loon verminderen met deze WIA-uitkering.

Artikel 6

Dit artikel regelt hoe het inkomen bepaald dient te worden. De eerste vier leden van het artikel zijn zodanig geformuleerd dat het UWV de uitvoeringsprocessen zoveel mogelijk op de beschikbare gegevens in de polisadministratie kan inrichten, zonder dat het per se nodig is de uitkering elke maand te herzien bij schommelingen in de inkomens.

Op grond van het eerste lid is het inkomen uit arbeid gelijk aan het tot een bedrag per kalendermaand herleide inkomen. Voor de toepassing van het eerste lid wordt op grond van het tweede lid, voorzover het inkomen bestaat uit loon als bedoeld in artikel 2, onderdelen a en b, het loon door de werknemer geacht te zijn genoten in het aangiftetijdvak waarover de werkgever of de inhoudingsplichtige van dat loon opgave heeft gedaan. Als een uitkeringsgerechtigde bijvoorbeeld elke week inkomen ontvangt, wordt het genoten inkomen per 4 weken door de werkgever of de inhoudingsplichtige aangegeven. Het inkomen dat volgens de opgave van de werkgever is genoten in die 4 weken wordt op grond van het eerste lid

herleid tot een bedrag per kalendermaand. Als een uitkeringsgerechtigde slechts over twee dagen in een kalendermaand inkomen geniet, wordt dat inkomen beschouwd als het door hem in die kalendermaand genoten inkomen.

Het derde lid regelt dat bij de toepassing van het eerste lid op basis van een geschat inkomen een gemiddeld genoten inkomen per kalendermaand kan worden bepaald. Wel is de voorwaarde opgenomen dat per periode van ten hoogste twaalf maanden een herberekening plaatsvindt. Het derde lid beoogt het UWV te faciliteren bij het gebruik van de gegevens in de polisadministratie door zo nodig inkomensgegevens te schatten op basis van reeds bekende kalendermaanden. Ook wordt het hierdoor mogelijk om schommelingen in het inkomen dat in mindering moet worden gebracht op de uitkering te voorkomen. Met deze formulering wordt eveneens geregeld dat het inkomen van winstgenieters (winst wordt immers op jaarbasis bepaald) kan worden herleid tot een geschat inkomen per kalendermaand. Het vierde lid maakt het mogelijk om het inkomen per kalendermaand te vermeerderen met opgebouwde rechten op vakantiebijslag en een dertiende maand, zodat niet de feitelijke betaling van de vakantiebijslag of dertiende maand in mindering hoeft te worden gebracht op de uitkering. Hierdoor kan het UWV aansluiten bij de gehanteerde systematiek in het Besluit dagloonregels werknemersverzekeringen. Deze bepaling heeft geen verplichtend karakter omdat het moeilijk op voorhand is in te schatten welke systematiek in de praktijk beter uitpakt, nu er nog geen ervaring is opgedaan met de polisadministratie.

Het vijfde lid regelt dat als een loondervingsuitkering wordt geweigerd in verband met enig handelen of nalaten van betrokkene, deze in aanmerking wordt genomen als ware deze genoten. Op deze manier wordt voorkomen dat een maatregel leidt tot een hogere uitkering omdat anders het daarmee beoogde effect verloren zou gaan.

Het zesde lid van artikel 6 bepaalt dat indien een loondervingsuitkering niet tot uitbetaling komt omdat deze niet is aangevraagd, deze voor de toepassing van dit besluit in aanmerking wordt genomen als ware deze genoten. Indien UWV constateert dat hier sprake van is, krijgt het UWV door deze bepaling de mogelijkheid om misbruik tegen te gaan. Met deze bepaling wordt overigens geen actieve controleplicht beoogd op het eventuele onbenutte recht op een loondervingsuitkering. De benodigde inspanning ten behoeve van de uitvoering van een dergelijke verplichting zou immers in geen verhouding staan tot het te bereiken doel.

Artikel 7

Indien het inkomen moet worden omgerekend in euro's gebeurt dit met behulp van de door de Europese Centrale Bank geadviseerde wisselkoersen. Om uitvoeringstechnische redenen is bepaald dat bij gelijkblijvend inkomen uit het buitenland, het inkomen niet bij elke koersmutatie hoeft te worden gewijzigd. Wel wordt het inkomen ten minste een keer per jaar omgerekend met behulp van de door de Europese Centrale Bank geadviseerde wisselkoersen.

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
A. J. de Geus